

FARNÍ MĚSÍČNÍK

9. 5. 2010

6. nedele

velikonocní

Číslo: 6

Ročník: 15

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. ?těpán • Sidonie

Draží čtenáři Farního měsíčníku,

v měsíci květnu si chceme spolu s Pannou Marií vyprošovat DAR DUCHA SVATÉHO. Chtěl bych Vám nabídnout pár myšlenek od sv. Basila o Třetí Božské Osobě. *On je pramenem posvěcení, on je světlem poznání; veškerým duchovním schopnostem jako by dodával přímo své vlastní světlo, aby mohly dojít pravdy. Ve své božské podstatě je nepřístupný, lze ho však dosáhnout pro jeho dobrotu. Vše proniká svou mocí, ale sdílí se jen těm, kteří toho jsou hodni. Nesdílí se každému stejnou měrou, ale rozděluje svou sílu podle naší víry. Svým bytím je jednoduchý, rozmanitě však projevuje svou moc. Je celý u každého a zároveň celý všude. Rozdává se, aniž ho ubývá, všichni mají na něm podíl, a přece zůstává nerozdělený. Je jako sluneční paprsek: jako by cele patřil člověku, jenž se z něho těší, a přitom svítí na celou zemi i moře a prozařuje vzduch. Tak i Duch svatý jako by u každého, kdo se mu otevírá, vstupoval výlučně do něho a přitom vlévá dostatečnou a neztenčenou míru milosti všem. A všem, kdo mají na Duchu podíl, se ho dostává pouze v té míře, jaké jsou sami schopni, nikoli jak může on. Duch povznáší srdce, podává pomocnou ruku slabým, pokročilé vede k dokonalosti. Osvěcuje ty, kteří jsou očištěni od každé poskvrny, a ty, kteří jsou s ním ve společenství, proměňuje v lidi Ducha.*

Pokud toužíš po Vodě života a chceš zažít krásné chvíle společně modlitby pak Tě zveme v sobotu 22. 5. v 19.30 hod. na modlitební bdění.

S požehnáním P. Karel Matlok, MIC

Pokora je schopnost vnímat s úctou i nejmenší věci života. Albert Schweitzer

Kalendář		10. května - 12. června 2010				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
	10. sv. Izidor	11. sv. Ignác z Lácny	12. sv. Pankrác	13. Nanebevstoupení Páně	14. sv. Matěj a sv. Bonifác	15. sv. Žofie
16. 7. neděle velikonoční	17. sv. Paschal Baylon	18. sv. Jan I.	19. sv. Petr Celestýn	20. sv. Klement Maria Hofbauer	21. sv. Ondřej Bobol	22. sv. Julie
23. Hod Boží svatodušní	24. sv. Vincenc Lerinský	25. sv. Beda Ctihodný	26. sv. Filip Neri	27. sv. Augustin z Canterbury	28. sv. Emil	29. sv. Maximin
30. Nejsvětější trojice	31. Navštívení P. Marie	1. sv. Justin	2. sv. Marcelin a Petr	3. Těla a krve Páně	4. sv. František Caracciolo	5. sv. Bonifác
6. 10. neděle v mezidobí	7. sv. Robert	8. sv. Medard	9. sv. Efrém Syrský	10. sv. Maxim	11. Nejsvětější Srdce Ježíšovo	12. Neposkvrněné Srdce P. Marie

DUCH SVATÝ V SRDCI VĚŘÍCÍCH

“Duch všechny, v nichž se usídlil a přebývá, proměňuje přímo v nové lidi a dává jim nový život” (Cyril Alexandrijský). Nejde jen o nějaké vylepšení, ale o zcela nový život.

V čem spočívá tato novost? On je Duch Ježíše Krista, Duch synovství, který i v nás volá k Bohu “Abba, Otče!” Umožňuje nám žít s Bohem ve stejně hlubokém vztahu jako Ježíš. Ujišťuje nás, že nás Bůh přijal za vlastní děti, dává nám zakoušet Boží blízkost a lásku, uschopňuje nás, abychom Bohu uvěřili, stojí na počátku naší víry. A co víc, zapojuje nás do společenství Boží Trojice, dává nám účast na vztazích mezi božskými osobami. Jsme vtaženi do neustálého proudění lásky mezi Otcem a Synem, do jejich vzájemného sebedarování. Skrze dar Ducha Božího se nám dává sám Bůh. Tento podíl na Božím životě je tak hluboký, že dokonce východní křesťanská teologie neváhá mluvit o našem zbožštění.

Písmo mluví o Duchu svatém také jako o Přímlovci a Utěšiteli. V jádru tohoto pojmenování je hebrejské slovo goel (tj. ten, který se ujímá vdovy a sirotků). Ježíš při svém loučení učedníkům slibuje, že je nenechá osiřelé. Tento příslib naplňuje sesláním Ducha svatého, který má připomínat Ježíšova slova, povzbuzovat nás, přinášet pokoj, oživovat v nás naději a radostné očekávání Ježíšova definitivního příchodu. Duch svatý je také Duchem pravdy, který zná plány Boží i naše nitro. Jeho úkolem je vést nás po Božích cestách, prozařovat temnoty našich srdcí, napomínat, usvědčovat z hříchu, ukazovat velikost Božího milosrdenství. Duch-Láska rozdmýchává v našich srdcích plamen lásky, proměňuje naše vztahy k druhým lidem, chce se jich skrze nás dotýkat. Necháme-li ho jednat ve svých životech, učiní z nás nástroje Boží lásky.

Spolu s Cyrilem Jeruzalémským můžeme shrnout působení Ducha svatého v srdcích věřících takto: “Přistupuje k nám tiše a mírně, cítíme jeho sladkost a vůni. Přichází jako pravý ochránce; přichází přece zachránit a uzdravit, poučit a napomenout, povzbudit a potěšit, dát duši světlo - nejprve duši toho, kdo jej přijímá a pak jeho působením i duši jiných.”

DUCH SVATÝ - DUŠE CÍRKVE

“Duch přebývá v církvi, posvěcuje ji, uvádí ji do veškeré pravdy, sjednocuje ji ve společenství a ve službě. K tomu ji vybavuje a řídí různými dary.” (podle Lumen gentium)

Základním rysem působení Ducha svatého v církvi je sjednocovat a vytvářet společenství (stejně jako v Boží Trojici). Používá k tomu nejrůznější prostředky. Vede ji a vyučuje skrze službu nástupců apoštolů, skrze dar proroctví dává v každé

době poznat zvláštní Boží záměry a povolává a uschopňuje k jejich uskutečnění. Díky Duchu svatému jsou svátosti skutečně místem setkání s Bohem a pramenem jeho milosti. Rozmnožují v nás Boží život, posilují církevní společenství.

Duch svatý probouzí církev ze soustředěnosti na ni samotnou. Nepřestává posílat hlasatele evangelia, dává odvahu svědčit o Ježíšově zmrtvýchvstání a o spáse nabízené všem lidem. Dotvrzuje toto svědectví znamenými a dodává mu účinnost.

V záměrech Ducha svatého nezůstává nikdo stranou. **Každý křesťan má v jeho plánu budování církve a spásy světa své jedinečné místo a úkol. Duch svatý s každým počítá, každého, kdo se mu dá k dispozici, si používá, pro každého má zvláštní dar:**

“Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.” (1Kor 12,7)

JAK SE POZNÁ PŮSOBNÍ DUCHA SVATÉHO?

Nejjistější kritérium nám ukazuje sám Ježíš, když říká, že strom se pozná po ovoci, které přináší. A apoštol Pavel dodává:

“Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.” (Gal 5,16-17)

JAK SE DUCHU SVATÉMU OTEVŘÍT?

Jedinečným místem a způsobem otevření se působení Ducha svatého v nás a skrze nás je modlitba. Theofan Zatvornik nazývá modlitbu “vdechováním Ducha” a vysvětluje:

“Tělesným dýcháním proniká kyslík do krve a ta jej přenáší do celého těla. Tímto způsobem modlitba vstřebává Ducha svatého a dává mu pronikat do veškeré naší činnosti. Duch je jako oheň, který hoří v srdci. Aby oheň neuhasl, potřebuje vzduch. Modlitba rozdmýchává tento plamen.”

Dejme Duchu svatému prostor ve svém srdci a ve svém životě! Nechme ho jednat!

www.vira.cz

Velikonocní pozdrav arcibiskupa Jana Graubnera - úryvek:

..... Drazí bratři a sestry, když přijdou v životě těžké chvíle, když se ztrácí naděje, naslouchejme Božímu slovu a přijímejme ho s důvěrou, hledme na Kristovu tvář, vyjdeme ze svého smutku a uzavřenosti skutky lásky k bližním. Budeme-li mít sílu prakticky milovat, budeme schopni vidět Boží věci a připravíme se na to, abychom Krista, kterého přijímáme v Eucharistii, skutečně poznali, zakusili jeho uzdravující moc a pevněji se zapojili do společenství církve. ....

Naše farnost dnes

Z farních matrik - duben 2010

Pokřtěni byli: Marcela Macková

Adrian Macháč

Kateřina Reidová

Sezdáni byli: Tereza Tománková (Bylnice) a

Martin Trčálek (Brumov)

Lenka Krahulcová (Brumov) a

Radim Šimoník (Záhorovice)

Božena Holbová (Štítná) a

Petr Mikulaj (Bylnice)

Pohřbeni byli: Anastázie Kopecká (1924)

Jan Damián Kozel (2010)

Marie Buriánková (1914)

Josef Bařinka (1934)

Jiří Onderka (1954)

Bylo...

- 13. 4. - Fatimská pobožnost - kazatel P. Bilinski.
- 17. 4. - Večer chval
- 7. – 8. 5. – Duchovní obnova chlapců ve Velkých Karlovicích a na Turzovce

Z liturgie Bílé soboty – velikonoční vigilie

*U příležitosti svátku matek
ušem maminkám ve farnosti
vyprošujeme hojnost
Božího požehnání.*

Naše ženy – maminky, které se pravidelně každé pondělí schází k úklidu brumovského kostela. Velký dík za jejich práci.

Bude...

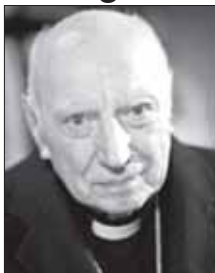
- májové pobožnosti
- 15. 5. - Setkání ministrantů v Olomouci
- 21. – 23. 5. – Setkání mládeže z farností kněží mariánů v Gorze Kalwarii v Polsku
- 22. 5. - Bdění před slavností seslání Ducha sv.
- 30. 5. - První sv. přijímání

V televizi NOE bude vysílán krátký film „Příběh růžencového oltáře“ o vyřezávaném růženci z našeho kostela - dílo pana Jar. Lišky.

Termíny jeho vysílání jsou:

10. 5. 2010 – 15.30 hodin	12. 5. – 15.15 hodin
11. 5. 2010 – 17.55 hodin	13. 5. – 17.35 hodin
	15. 5. – 18.45 hodin

Vítejte doma, otče kardinále

*„Celý život jsem hledal Ježíšovu tvář,
a nyní jsem šťastný a klidný, protože
odcházím, abych Ho uviděl“*

Tělo otce kardinála Tomáše Špidlíka bylo uloženo 30. dubna na velehradském hřbitově. Tak jak si to přál ve své závěti. Právě Velehrad stál na začátku jeho kněžské cesty a tamější pobyt ho nasměroval k zájmu o tradice spojené s křesťanským Východem, který pro něj byl tak typický. Velehrad, poutní místo obnovené činností jezuitského řádu, byl již od začátku 20. století považován za centrum dialogu mezi západním a východním křesťanstvím.

Otec Špidlík působil na prestižních univerzitách a ve vzpomínkách jeho přátel a kolegů jeho přednášky nebyly suchopárným výkladem, ale vždy měly jiskru a vtíp. Díky schopnosti vysvětlovat složité pravdy pochopitelně ho mezi své přispěvatele přijala i redakce Vatikánského rozhlasu, kde měl až do svých posledních dnů pravidelné nedělní promluvy. O jeho schopnosti zaujmout svědčí i to, že během komunistické totality se jeho knihy do Československa tajně pašovaly a patřily k nejvyhledávanějším titulům naší exilové literatury.

V roce 1995 byl Špidlík dokonce pověřen vedením duchovních cvičení pro papeže a římskou kurii. Jeho vtípnost dosvědčuje odpověď, kterou dal, když se ho ptali, zda bylo těžké kázat samotnému papeži. Odpověď zněla, že pro kazatele je to naopak

velmi lehké - může si být jist, že posluchač neztratí víru.

František Hylmar, provinciál českých jezuitů, na otce Špidlíka zavzpomínal takto (MF Dnes/mutace Jižní Morava, 19. 4. 2010): „Dá se na něj nahlížet ze dvou úhlů. Jako na vědce, badatele, který po sobě zanechal veliké dílo. Ale nejvíce lidí zaujala jeho lidskost, vitalita, optimismus, schopnost navazovat kontakt. Svou teologii nazýval teologie srdce. Ta se nedá dělat teoreticky, ale je potřeba ji založit na blízkém vztahu.“

Odpočinutí věčné dej mu Pane, světlo věčné ať mu svítí, ať odpočívá ve svatém pokoji.

J.Z.

Vzhůru k volebním urnám

Tak jsme se dočkali! Konečně tu máme volby.

Co k tomu napsat? To, co jsem chtěla, jste si mohli přečíst už v loňském zářijovém čísle Farního měsíčníku (9/2010, „Křesťan může ovlivnit naši společnost, když půjde volit“). Snad jen zopakuj jednu svou větu: **využijme našeho volebního práva a pojďme volit podle našeho nejlepšího vědomí a svědomí. A hlavně nezapomínejme se modlit, abychom zvolili dobře. 28.a 29. května máme nejen možnost, ale jako křesťané povinnost svoje právo uplatnit.**

J.Z.

„Slovo politika pochází od řeckého polis, obec, život ve společné shodě. Tam musí každý přinést něco hezkého, co lze ocenit. Ulice zametáme, v parčíkách pěstujeme květy. A do parlamentů musíme posílat inteligentní osoby, které budou předkládat dobré iniciativy, ne si osobně nadávat.“

Tomáš Špidlík

Jiskricka humoru

☞ Jeden malý chlapec dost zlobil. Tatínka to rozčílilo, a tak mu říká : "Tak už dost, už ti nařežu." Syn však byl velice vzdělaný ve víře, a tak říká: "Viš, ale tatínku, že já jsem chrámem Ducha Svatého?" Tatínka to nevyvedlo z míry a odpoví : "Neboj se, já budu tlouct jenom na zákristii."

☞ Malý chlapec požádal tatínka, aby mu pomohl s domácím úkolem. Měl najít nejmenší společný jmenovatel. "To ho ještě nenašli?" zeptal se otec. "Hledal se už tehdy, když jsem do školy chodil já."

Slavkovická pouť k Božímu milosrdenství

Vesnička se krčí v údolí kolem malé říčky. Ještě před pěti lety byste tu moderní kostelík stojící nedaleko školy a jakoby uprostřed vesnice hledaly marně. Slavkovice u Nového Města na Moravě ležící v samém srdci Vysočiny jsou jediným místem v České republice, kde můžete navštívit kostel zasvěcený Božímu milosrdenství.

Shodou okolností jsem se druhou neděli velikonoční, tedy na neděli Božího milosrdenství, dostala do Slavkovic na pouť. Poutníků se přes chladné a nepříznivé počasí shromáždilo před kostelíkem opravdu dost. Všichni ještě v zimních bundách s čepicemi a klobouky na hlavách (zjistila jsem, že mezi jarem na Vysočině a jarem v Bílých Karpatech je velký rozdíl) poslouchali při čekání na mši přednášku psychiatra a jáhna Maxe Kašparů a modlili se společně Korunku k Božímu milosrdenství, vedenou mladými dívkami v místních krojích. Po druhé hodině začala mše. K mému velkému překvapení se v průvodu ministrantů a kněží objevil i náš olomoucký arcibiskup Jan. Jak poznamenal tamější děkan, vždyť je přece ve Slavkovicích, jako metropolita moravský, vlastně „na svém“.

I díky jeho přítomnosti jsem se alespoň trochu cítila jako doma. V cizí diecézi, cizí farnosti, mezi neznámými lidmi, ale

s myšlenkou, že jako já tady ve Slavkovicích, tak i v naší farnosti jsou poutníci, kteří směřují na pouť k Božím milosrdenství. I když třeba „jenom“ do sousední (nedašovské) farnosti.

P.S. Co třeba prožít příští rok druhou velikonoční neděli na pouti ve Slavkovicích?

Jana Zelinová

20 LET SKAUTSKÉHO STŘEDISKA V BRUMOVĚ - BYLNICI

V neděli 25.dubna t.r. skauti děkovnou mší svatou, kterou celebroidal P.Mariucz a koncelebroval P.Pavel Bačo, oslavili 20 roků svého působení v Brumově - Bylnici. Myslím, že všichni víme a vidíme, kolik dobré práce za tu dobu bylo vykonáno, kolik nápaditých akcí pro děti, mládež i starší občany se uskutečnilo právě díky obětavosti členů skautského střediska.

Příznivé výchovné působení na děti a mládež - v křesťanském duchu - je nezpochybnitelné. Svědčí o tom i to, že P. Jiří Ptáček z Brumova a P. Pavel Bačo z Bylnice jsou také bývalí skauti.

Milí skauti, díky za Vaši nezištnou práci a ať i nadále Pán Bůh žehná všechno Vaše snažení a působení.

teM

Turínské plátno

V souvislosti s vystavením Turínského plátna, jehož uctil 2.5. i papež Benedikt XVI., jsme pro čtenáře připravili malý kvíz:

1) Jaké rozměry má Turínské plátno

- a) 4,36 m x 1,10 m
- b) 0,56m x 0,80m
- c) 4,56m x 2,14m

2) Jaká je souvislost mezi argonem a Turínským plátnem

- a) plátno bylo nalezeno při argonských vykopávkách
- b) plátno se uchovává v argonové atmosféře
- c) plátno objevili argonauti

3) Kde je plátno v Turíně vystaveno

- a) v bazilice sv. Jana Křtitele
- b) v bazilice P. Marie Pomocnice křesťanů
- c) v katedrále Santa Sindone

4) Která řeka protéká Turínem

- a) Tibera
- b) Rubikon
- c) Pád

5) Který světec v Turíně působil

- a) sv.František Saleský
- b) sv. Filip
- c) sv. Jan Bosco

Správné odpovědi najdete v rubrice svědectví.

Stopař

Když jste jeli autem, určitě jste už aspoň jednou měli to štěstí potkat stopaře. A jistě vám v tu chvíli proběhla hlavou myšlenka :

Vzít či nevtít ? Ale stopař nemusí vstoupit do našeho života jen při jízdě autem, ale třeba i jen tak při cestě životem. Denno denně se v našem životě objevuje jeden tajemný stopař. Tím tajemným stopařem není nikdo jiný než Duch Svatý. Mně samotné jednou při exerciciích otevřel oči a dal se mi poznat právě v podobě stopaře. Téměř denně každého z nás stopuje, a každý z nás se k Němu staví jinak, zkrátka po svém. Člověk, který nezastaví vůbec, je obrazem člověka, který je Duchu Svatému zcela uzavřený a nevnímá Jeho přítomnost. Člověk, který zastaví a otevře dveře svého auta, ale upozorňuje Stopaře, aby byl potichu, že si svůj život bude navigovat sám je obrazem člověka, který sice Ducha Svatého a Jeho přítomnost vnímá, ale nedovolí Mu jakýkoliv zásah do svého života. Pak je člověk, který zastaví, pozve Stopaře do svého auta, komunikuje s Ním, dá Mu mapu a prosí Ho, aby ho navigoval, to je obraz člověka, který prosí Ducha Svatého o světlo, ale jen někdy čas od času a sám si život řídí podle sebe, a Boha se na nic neptá. No, a pak je člověk, který zastaví, nechá Stopaře, aby si sedl za volant a nechá Ho, aby jel kam On chce, to je obraz člověka, který se zcela odevzdává do rukou Božích a nechává se vést Duchem Svatým.

A na jakého řidiče asi narazí Duch Svatý v našem životě? Má Duch Svatý místo v našem životě, necháme se Jím vést, nebo jsme Mu zcela uzavřeni?

Jsou pro nás dary a milosti Ducha Svatého, třeba milost sv. křtu nebo sv. birmování samozřejmostí nebo milostí Boží, která poznamenala náš život, náš vztah k Bohu.

A jestli jsme ještě nikdy nenašli odvahu Duchu Svatému zastavit, zkusme to právě v těchto dnech. Zastavme, a posadme Ho místo sebe za volant.

Otevřme Mu své srdce dokořán a dejme Mu prostor, aby On mohl zapálit někdy i zcela udušený plamínek své lásky. Duch Svatý má každého z nás čím obdarovat, ale je důležité být Mu otevřeni, abychom ty dary dokázali vnímat ...

Přijď, Duchu Svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky ...

Daniela

Tvého Ducha prožívám,

- ☛ když při nespravedlivém zacházení mlčím, ačkoliv bych se chtěl hájit,
- ☛ když odpouštím, i když za to nemohu očekávat jinou odměnu, než že mé mlčenlivé odpuštění bude přijímáno jako samozřejmost,
- ☛ když přinesu nějakou oběť bez díky a uznání, a dokonce bez vnitřního uspokojení,
- ☛ když se rozhodnu podle svého svědomí, přestože vím, že za toto rozhodnutí budu odpovídat jen já sám a že ho nikomu nedokážu vysvětlit,
- ☛ když jedním jen z lásky k tobě, i když mě neunáší žádné nadšení a mé jednání vypadá jako skok do prázdna a zdá se téměř nesmyslné
- ☛ když jsme k někomu dobrý, aniž očekávám jakoukoli vděčnost a aniž pocítím uji uspokojení, že jsem byl "nezištný".

V takových zkušenostech prožívám Tvého Ducha. Dej mi k takovým zkušenostem odvahu. Dej, abych začal žít ve Tvém Duchu.

Rok kněží

Kněží působící ve farnosti Brumov od roku 1576

1992 - 1994

P. Jerzy Gapski MIC, farář. Polský kněz Kongregace kněží mariánů, s ním přišli 2 jeho spolubratři. Sloužili ve farnosti brumovské a nedašovské. V listopadu 1993 zřízen Řeholní dům Kongregace kněží mariánů na faře v Brumově.

V říjnu 1992 začaly Fatimské pobožnosti. V listopadu 1992 se zřítíl strop v brumovské kapli. P.Gapski zajišťoval opravu stropů v obou kaplích našeho kostela.

Kaplani: P. Stanislaw Malinski MIC MIC (1992 - dosud)

1994 - 1998

P. Cesary Mizia MIC (1992 - 1993)

P. Mirosław Lukaszewicz MIC (1993 - 1997)

P. Władysław Ciagło MIC, farář. P. J. Gapski odchází do Vlašimi (na konci července 1994).

Ustanovena Farní rada (1995)

Posvěcení: nového kříže v Hliníkách (1995), vyřezávaného bolestného růžence - dílo p.J.Lišky - (1996), nové křížové cesty v Bylnici pod Dúbravou (1997) Provedena generální oprava varhan. Na podzim 1996 začal vycházet farní časopis - Farní týdeník. P. Władysław

v pastoraci zdůrazňoval práci pro děti a mládež - akce:

- Prázdniny s Bohem - pro děti
- Festival duchovní hudby " Hradní tóny " - 1. ročník 1996

- Šachový turnaj pro mládež "Hradní věž " o pohár kněží mariánů - 1.ročník 1997

Kaplani: P. Stanislaw Malinski MIC
(1992 - dosud)

P. Mirosław Lukaszewicz MIC (1993 - 1997)

P. Marek Kurzynski MIC (1997 - 1998)

1998 - 2001

P. Marek Kurzynski MIC, farář. P. W. Ciagło odchází do Hrádku u Vlašimi. (Od r. 1998 nedašovskou farnost spravuje P. R. Wojciechow-ski MIC)

Za působení otce Marka - rozvoj farních společenství, duchovní obnovy, slavení vigilie Seslání Ducha sv. aj., putování sochy P. Marie fatimské po rodinách s modlitbou o obnovu naší farnosti, zapojení dětí v adventní a postní době, při mších sv.

Začal vycházet Malý farní týdeník pro děti (říjen 1998)

Úprava " orlovný " na skautské středisko (1999)

Úprava "chudobince " pro potřeby farních společenství (1999)

Umístěna socha P.Marie před farou Posvěcen Růžencový oltář - v r. 2001 26. 5. 2001 v našem kostele přijal svátost kněžství P. Jiří Ptáček

Kaplani: P. Stanislaw Malinski MIC
(1992 - dosud)

P. Mirosław Sledzinski MIC (1999 - 2001)

Prožívání kněžství

Bůh nepovolal apoštoly proto, aby se zlepšila jejich modlitba, nýbrž aby slyšeli jeho slova: „jděte do celého světa, učte všechny národy...“

Modlitba je samozřejmě nutnou podmínkou, ale hlavní poslání je, „budete mi svědky“. Kněz musí hlásat radostnou zvěst, i když ho přijde otravovat sousedka. Funkce kněze je závažnější než let kosmonauta. Není-li kosmonaut dobře připraven, nesplní-li úkol dobře, jeho pád je tragický. Musí přísně dodržovat řád a třeba žít i celibátním životem, vyžadujícím sebekázeň. Tím spíše musí být zodpovědností prozářen život kněze. Ani členové královského kněžstva nemohou jen tak někde postávat a pokukovat. Musí svítit do tmy. Mše svatá není jediným liturgickým úkonem kněze. V plné míře pro něho platí „cokoliv jste učinili...“, a běda, kdyby byl pro své duše pohoršením. Pro kněze není jiné cesty než cesty kříže. Je zákonité, že speciálně kněží svěcení jsou křížem navštíveni.

Z knihy Ladislava Kubíčka : Oslovuji?

Svědectví

Také zážrak Boží

Žádný člověk nepíše Bohu dopis na poděkování. Snad proto, že bychom neuměli napsat adresu. Já jsem však jednoho dne takový dopis nalezl - když jsem pořádal pozůstalost po svém otci. "Pane Bože!" četl jsem, "Odpusť mi, že Ti píšu dopis teprve v poslední dny svého života, kdy na Tebe musím často myslet. Úplně jsem totiž zapomněl poděkovat Ti za zázrak, který jsi pro mě před 20 lety udělal. Jak jistě víš, dal jsi mi před časem za ženu Hanku. Poctivou ženu, to musím přiznat, udržovala můj dům v pořádku, vychovala děti dobře a zbožně, do školy je posílala čisté, i to, co u nás bývalo na stole, bylo vždycky opravdu k jídlu, měl jsem všechny knoflíky na kabátě, ani na mých košilích žádný nechyběl. Mohl jsem tedy být opravdu spokojen. Ale já nebyl. Stěžoval jsem si Ti na své trápení. Bylo to tu noc před desátým výročím naší svatby. Né, Pane Bože! ' modlil jsem se tenkrát k Tobě, né, takhle to přece nemůže jít dál ! Moje žena je umíněná, hašteřivá, celý den se hádáme, vždycky musí mít ona poslední slovo a já se musím moc namáhat, abych ji překřičel - tak má silný hlas. Jestli chci já << čehý >>, ona chce << hot >>, ani když jdeme v neděli do kostela, neobejde se to bez zlých slov. Pane Bože, Ty jsi přece všemohoucí ! Dej, ať se stane zázrak ! Moje žena je úplná dračice. Přeměň ji, prosím Tě, v jemnou a milou bytost, aby v našem manželství přestaly hádky. Ať už konečně dostane rozum a ať nechce mít vždy poslední

slovo!

Tak jsem se tenkrát modlil, a než jsem řekl, Amen', prosil jsem, aby se ten zázrak stal přes noc, protože zítra je neděle a já bych chtěl druhé desetiletí našeho manželství začít s novou ženou. Příští den ráno, když jsem se probudil, promluvil jsem na svou ženu vlídně, abych z její odpovědi poznal, Pane, zda jsi učinil zázrak, o který jsem Tě prosil. A dostal jsem od ní vlídnou odpověď. No, Pane, ještě jsem pořad pochyboval, protože zázrak je zázrak: Člověk hned tak neuvěří, že se stal. Požádal jsem o čistou košili - při tom jindy vždycky vypukla hádka: ba dokonce jsem prosil o jinou, o druhou, jen tak, pro nic za nic, abych věděl, zda jsi opravdu učinil zázrak. dostal jsem druhou košili - bez odmluvy... Začali jsme snít. Byl jsem na Hanku zvlášť hodný, chtěl jsem si Tvůj zázrak zasloužit a nezkazit ho vlastní netrpělivostí. Hanka mi nalila kávu, což neudělala už od naší svatby, já jí za to namazal krajíček chleba... Když jsme šli do kostela, navrhl jsem jít cestou, kterou chodila nejraději, ale ona trvala na tom, abychom šli jinudy, protože já dával přednost cestě kolem, své ' trafiky. Tak celý den probíhal v souladu a pozornostech, nepadlo ani jedno zlé slovíčko - moje modlitba, aby se stal zázrak, byla vyslyšena. Daroval jsi mi novou ženu: Už nikdy jsme se nehádali, žádný z nás už nechtěl mít sám pravdu. Totiž tím, že mi žena stále ustupovala, nechtěl jsem ani já zůstat pozadu a dělal jsem všecko, co jsem jí na očích viděl. A tak to trvá dodneška. Lidé pořad říkají, že už se žádné zázraky nedějí, ale u nás se zázrak stal. Za to Ti, Pane Bože,

děkuju. A až budu brzo stát před Tebou..."

Dopis nebyl dopsán, ale poznal jsem ruku svého otce. Donesl jsem dopis matce. Bylo jí po otci velmi smutno. Ani nedočetla do konce a začala se - oči plné slz - usmívat: "A já si až do této chvíle pořad myslela, že Bůh vyslyšel moji modlitbu, protože jsem se téže noci modlila za zázrak a prosila Boha, aby změnil mého muže, který je hádavý a umíněný. Když jsem se druhý den ráno probudila, zkoušela jsem být přívětivá, abych poznala, jestli Bůh mou prosbu vyslyšel. Protože mi tvůj otec odpovídal vlídně a nehádal se, poznala jsem ke svému podivení, že se otec úplně změnil. A po celý svůj život jsem dělala všechno, abych ten zázrak nepokazila..."

J.R

V Supíkovicích jsem učinil ohromný objev. Poprvé ve svém životě jsem se na celá čtyři roční období ocitl ve volné přírodě. Do té doby jsem žil jako městský člověk - v Teplicích, Praze, Liberci - hodně jsem putoval domovinou, a najednou byl ze mě pastevec, který od rána do večera tráví čas uprostřed lesů a luk a kopců. Bylo to jako probuzení, skoro zázrak. Zapomněl jsem tam na všechny své bolesti, starosti a trápení, začal jsem docházet do kostela a zažil jsem tam i první oslovení Boha.

Václav Koubek

**Správné odpovědi kvízu Turínské plátno:
1a, 2b, 3a, 4c, 5c**

20. 5. sv. Klement Maria Hofbauer (1751-1820)

Narodil se 26. prosince 1751 v Tasovicích na Moravě. Jak bylo tehdy zvykem, byl tentýž den pokřtěn. Nově narozenému chlapci dali za patrona sv. Jana Evangelistu, protože

jeho svátek byl druhý den. Jméno Klement přijal Johann Hofbauer později, jako poustevník v Tivoli u Říma.

Už od dětství Klement chtěl zasvětit svůj život Bohu. Ale finanční situace jeho rodiny mu nedovolovala studovat, a tak si zajistit potřebné vzdělání. Vyučil se pekařem. Chtěl jít za Božím hlasem, ale zdálo se, že všechny dveře, které vedly ke kněžství, byly pevně uzavřeny. V této situaci viděl Jan jen jedinou cestu, zasvětit se Bohu jako poustevník.

Boží Prozřetelnost však způsobila, že se Klement se svým přítelem Tadeášem Hüblem během jedné ze svých pěších poutí do Říma dostal do kostela sv. Juliána, v němž sloužili redemptoristé. Ihned se rozhodl a 24. října 1784 si Klement Hofbauer a Tadeáš Hübl oblékli řeholní oděv a už 19. března 1785 složili první řeholní sliby. Několik dní nato, pravděpodobně 29. března 1785 byli v Alatri vysvěceni na kněze.

Po svěcení se Klement s Tadeášem vydali do kláštera ve Frosinone, kde strávili půl roku, aby si doplnili svá teologická studia. V jejich hlavách uzrávala odvážná myšlenka - přenést, nebo přesněji, rozšířit svou kongregaci za Alpy. Generální představený kongregace, P. de Paola, který sídlil v Římě, byl nadšen a myšlenka se mu velmi líbila. Rozhodl se tedy vyslat je na sever, aby tam pracovali pro dobro místních lidí a pro rozšíření kongregace.

V říjnu 1785, dva novokněží bez peněz, bez blíže jasného cíle, "táhli" na sever, do neznáma. Přes poutní místo Loreto a Tyrolsko přišli do Vídně, kde se pokusili založit nový řeholní dům a pracovat pro spásu duší. Politická situace však byla nepříznivá nejen pro ně, ale pro všechny řeholní rodiny. Právě vládnoucí císař Josef II. zrušil v této době více než 800 klášterů. Kromě toho byly přísně zakázané lidové misie, a právě tato činnost je stěžejní pro redemptoristy i dnes.

V září roku 1786 opustili Vídeň. Chtěli putovat přes Polsko dále na sever. Jejich cílem bylo území dnešního Běloruska nebo Stralsund na švédském pobřeží. Když šli po vídeňském mostě přes Dunaj, setkal se Klement se svým dávným přítelem z Tivoli Emanueleem Kunzmannem, který se přidal k nim a stal se prvním řeholním bratrem redemptoristou za Alpami. Spolu pokračovali v cestě přes Tasovice, kde Klement prožil svoje dětství. Tam navštívil své příbuzné a hrob své milované matky.

Po dlouhé a namáhavé čtyřměsíční cestě se v únoru 1787 ocitli tři redemptoristé v hlavním městě Polska, ve Varšavě. Tam se Klement se spolubratři zastavil a na prosbu bratrstva sv. Benona, papežského nuncia i samotného krále Stanislava II. tam zůstal.

Bratrstvo sv. Benona byl spolek, který bychom dnes nazvali charitativním. Staral se o chudé poutníky a tuláky, a také o sirotky po emigrantech. Kostel tohoto spolku byl zároveň národním kostelem varšavských Němců. Klement se spolubratři se usadil v tomto kostele, protože všichni uměli dobře německy. Ale to nebyl ten hlavní důvod. Redemptoristé byli vždycky tam, kde byli chudí a opuštění lidé. Benonité - pod tímto jménem byli ve Varšavě známi - se však setkávali i s nenávisť, námitkami a odmítáním. Ale i přes to se v krátkém čase stal sv. Benon centrem náboženské výchovy a živým ohniskem duchovního života celé Varšavy.

Činnost benonitů byla neuvěřitelná. Při klášteře byla škola pro chudé chlapce a děvčata, latinská škola a škola pro řemeslníky pro chlapce i dívky, nepočítáme-li v to sirotčinec, který existoval od samého začátku. Klement často chodil pro své sirotky žebrať. Ne

vždy byl dobře přijat. Jednou při takovéto příležitosti mu jakýsi člověk pořádně vynadal a dokonce mu plivl do tváře. Klement tehdy zachoval klid, otřel si tvář a řekl: "To bylo pro mě. Teď prosím o něco pro mé sirotky." Hrubý člověk tím byl tak zaskočen, že beze slova vtiskl Klementovi do ruky pěknou sumu.

Časy byly těžké. Ve Varšavě začal vládnout Napoleon. Jeho vláda vyhostila 20. června 1808 varšavské benonity. Byli vyvezeni, uvězněni v pevnosti Küstrin a potom po dvou propuštění do svých rodných zemí. Hněv lidu se ve Varšavě držel dlouho. Můžeme se ptát, proč se to stalo. Jeden opat trefil do černého, když o nich prohlásil: Příliš jasně pracují proti duchu tohoto světa. A to je ten trestný čin, pro nějž jsou vyhnaní a pronásledováni.

Po propuštění z Küstrinu se Klement s klerikem Martinem Starkem vydal na cestu do Vídně. Došel tam koncem září 1808 a našel tam církev oslabenou. Ve svém misionářském citu objevil duchovní potřeby velkého hlavního města a vyvinul nový typ pastorače. Ihned po příchodu Hofbauera zatkli. Později mu jeho starý přítel baron Josef von Penckler zařídil místo výpomocného duchovního v kostele minoritů. Tam působil čtyři roky. V dubnu 1813 mu svítilo nové světlo. Vídeňský arcibiskup Zikmund von Hohenwart jmenoval Hofbauera zpovědníkem sester voršilek a rektorem jejich kostela. To byl okamžik změny pro něj i pro rakouský katolicismus. Náš světec měl konečně vlastní dům, vlastní kostel, kazatelnu a zpovědnici. To mu stačilo, aby rozvinul originální dílo. Nejvíce přispěl k obrácení lidí jako zpovědník. Ve zpovědnici přebýval celé hodiny, někdy až do úplného vyčerpání. Měl dar poznání lidí, každého přijímal s laskavostí, vžíval se do jeho myšlení a každého bral jako individualitu. Věřil v dobro člověka. Téměř každý den navštěvoval chudé a přinášel jim obživu a v jeho domě byli stálými hosty žebráci, chudí vojáci a studenti. Sám je obsluhoval. Dokonce i když on sám nebyl doma, mohl do jeho domu každý vstoupit. Takovýmto způsobem se Klementův dům stal pomalu náboženským centrem Vídně s neobyčejným misijním nábojem. Preláti i umělci, chudí i šlechtici, vojáci i profesori navštěvovali skutečného redemptoristu. Jeho byt se stal především místem setkávání mladé inteligence, univerzitních studentů.

Liturgie a hlásání Božího slova byly pro něj kromě zpovídání a duchovních rozhovorů účelnými prostředky pro obnovu víry a reformu života církve. Do kostela sv. Voršily přicházelo mnoho lidí, protože se tam konaly nejslavnější bohoslužby v celé Vídně.

Velkou Hofbauerovou úlohou bylo vzdělávání uvědomělých laických apoštolů. Jeho učňové i penitenti všude pracovali v jeho duchu. A pracovali ve všech oblastech života i ve všech vrstvách společnosti. Takto se tedy uskutečňovala pomalá, ale neodvratná proměna v městě i za jeho hranicemi.

15. března 1820 nadešel pro Klementa den smrti. Zvonilo právě poledne.

Jeho pohřeb byl manifestací víry a oddanosti celé Vídně tomuto knězi. Byl pohřben na "hřbitově romantiků" v Maria Erzensdorf.

Od okamžiku jeho smrti se začalo rozvíjet v Rakousku dílo svatého Alfonse. Redemptoristé dostali kostel Maria am Gestade a klášter v centru Vídně. Odtud se pomalu ale nezadržitelně šířila kongregace redemptoristů po zaalpské Evropě a později i po Americe.

Klement Maria Hofbauer byl svatořečen papežem Piem X. roku 1909. Jeho svátek se slaví ve světě 15. března, v České republice 20. května.

Modlitba

Bože, tys dal sv. Klementovi pevnou víru a nezdolnou vytrvalost, vyslyš naše prosby a pro jeho zásluhy nám pomáhej, ať ho následujeme stálostí ve víře a dokonalostí v lásce.

Z liturgie hodin

9. 5. 2010

6. neděle velikonoční

„Duch svatý připomene vám všechno, co jsem vám řekl já.“

1. čtení Sk 15, 1–2. 22–29

2. čtení Zj 21, 10–14. 22–23

Evangelium Jan 14, 23–29

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj

Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova. A přece slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce,

který mě poslal. To jsem k vám mluvil, dokud ještě zůstávám u vás. Ale Přímluvece, Duch svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. Slyšeli jste, že jsem vám řekl: 'Odcházím' a 'zase k vám přijdu.' Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to už teď, dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane.“

Ozvěna slova:

Kdo nepoznal Krista, nepoznal moc jeho slova. Poznat a porozumět Ježíšovým slovům je mocí Ducha svatého. On učí věřícího přijmout: „Pomazání, které jste od něho přijali, zůstává ve vás, takže už nepotřebujete, aby vás někdo učil, jeho zasvěcení vás učí všemu, a je pravé a není to žádná lež. Jak vás naučil, tak zachovávejte.“ Duch svatý byl ten, kdo i Ježíšova slova učinil živými a mocnými. On zná: „hlubiny Boží“, a proto může do těchto hlubin uvést. Pokud chceš tyto hlubiny poznat nejen rozumem, ale celou osobou, pak vzývej Ducha, aby ti pomohl. Pokud tě naopak Boží slovo nijak neoslovuje, pak jej pros, aby ti otevřel srdce a darovat ti porozumění. Boží slovo nás může oslovovat, ale, ruku na srdce, máme problém jak ho žít, jak ho propojit se svým životem. Víme, že mám odpouštět a milovat

všechny i své nepřátele, ale jak to uskutečňovat, když ten druhý člověk se neustále proti mně provinuje, dělá mi zle a spoléhá na to, že jsem „dobrák“! Jak milovat svého partnera „do krajnosti“ jako Ježíš, když jeho láska není tak veliká, aby tolerovala, věřila a nezraňovala? A tehdy jakoby už nevíme, co dělat, abychom zachovali Boží slovo. Nebo už ztrácíme chuť to slovo dál zachovávat. Pak je tu jediná možnost - vzývat Ducha svatého. On je vždy na blízku a dokáže proměňovat situace pro nás nesnesitelné v pochopení, že na dosah je vítězství. Možná to nebude hned, možná za nějaký čas, ale důležité je zůstat mu stále otevřený.

„Pokoj Vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám: ne ten, který dává svět, já vám dávám.“

11. 6. 2010

Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova

„Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.“

1. čtení Ez 34, 11–16

2. čtení Řím 5, 5–11

Evangelium Lk 15, 3–7

Ježíš pověděl farizeům a učitelům Zákona toto podobenství: „Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch devětadvadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.' Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadvadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují.“

Ozvěna slova:

Vložíme-li do Ježíšova Srdce všechno utrpení a trpkosti, v okamžiku se všechno uklidní. Máme v životě tolik hmatatelných důkazů Ježíšovy lásky a péče o naše duše, stejně jako o naše pozemské blaho. Je třeba se jen trochu lépe dívat a poznáme, jak velice nám prokazuje své milosrdenství, před kolika nebezpečími těla i duše nás už uchránil, z kolika nebezpečí nás vytrhl, při kolika příležitostech nás ochránil, kolik měl s námi trpělivosti a ohledů, kolik osvětlení a povzbuzení k dobrému nám seslal, jak mnoho krásných darů Ducha a srdce, a my jsme sami ze sebe schopni ho jen svými hříchy urážet. Jak často jsme to

již udělali! A On nás i tehdy, když jsme se z vlastní vůle vytrhli z jeho milující ruky, začal zase hledat a když nás našel, opět nás vzal ve své dobrotě a slitovnosti do svých rukou a nepřestává nám dál dávat svou lásku a své milosti. Jak mnoho máme důvodů pro to, abychom do něho vložili všechnu svou důvěru! A my důvěřujeme tak málo. Jdeme k Ježíšovu Srdci s krvácejícími ranami našich chyb a slabostí. On je tolik touží uzdravit.

Slovo Boží v liturgii:

13. 5. 2010 Slavnost Nanebevstoupení Páně

1. čtení Sk 1, 1–11

2. čtení Žid 9, 24–28; 10, 19–23

Evangelium Lk 24, 46–53

16. 5. 2010 7. neděle velikonoční

1. čtení Sk 7, 55–60

2. čtení Zj 22, 12–14. 16–17. 20

Evangelium Jan 17, 20–26

30. 5. 2010 Slavnost Nejsvětější Trojice

1. čtení Př 8, 22–31

2. čtení Řím 5, 1–5

Evangelium Jan 16, 12–15

3. 6. 2010 Slavnost Těla a krve Páně

1. čtení Gn 14, 18–20

2. čtení 1 Kor 11, 23–26

Evangelium Lk 9, 11b–17

6. 6. 2010 10. neděle v mezidobí

1. čtení: 1 Král 17, 17–24

2. čtení: Gal 1, 11–19

Evangelium: Lk 7, 11–17

12. 6. 2010 Neposkvrněné srdce Panny Marie

1. čtení Iz 61, 9–11

Evangelium Lk 2, 41–51

Úmysly Apoštolátu modlitby – květen 2010

1. Aby se skoncovalo s hrozným a hanebným obchodováním s lidmi, které se týká milionů žen a dětí.
2. Aby vysvěcení služebníci církve, řeholníci, řeholnice a apoštolsky činní laici dokázali vlévat misijní nadšení společenstvím, která jsou svěřena jejich péči.
3. Aby církev v naší zemi pozorněji sledovala duchovní i hmotné potřeby všech lidí.

Úmysly m?i svatých na m?síc kveten - červen 2010

Ne	9.	7.30	za + manžela, dvoje + rodiče a sourozence, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	za živé a + hasiče s Brumova, Bylnice a ze Sv. Štěpána
		10.30	za farníky
Po	10.	7.30	za + rodiče Jozefa a Andělu Lysákovy, + dceru Marii a za živou rodinu
Út	11.	18.00	za dvoje + rodiče, sourozence s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
St	12.	18.00	za + rodiče Dorňákovy, tři + dcery, tři + zetě a dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
Čt	13.	16.00	za Annu Rajznauerovou, syna Pavla, rodiče Rajznauerovy a Šuchmovy a za živou rodinu
Pá	14.	18.00	za + Annu Bělouškovou, + Josefa Pinera a poděkování za dožití 60 let jeho manželky, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
So	15.	18.00	na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní v padesátiletém manželství, za + rodiče, sourozence a ochranu Boží pro živou rodinu

Ne	16.	7.30	za + Františka Floreše, + rodinu Florešovu, Černíčkovu, Kosovu a Molitorovu, za dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	za + Pavlínu Zmeškalovou, + Františka Dulku, za duše v očistci a živou rodinu
		10.30	za farníky
Po	17.	7.30	za + rodinu Rožnovjácovu a Boží požehnání pro živou rodinu
Út	18.	18.00	za + rodiče Loucké, + sourozence, za duše v očistci a za živou rodinu
St	19.	18.00	za + Vladimíra Floreše, + rodinu Florešovu a Konečnickovu, za ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
Čt	20.	18.00	za + Petru Sábovou, dva + dědečky a Boží požehnání pro celou živou rodinu
Pá	21.	18.00	za + rodinu Křížovu a Švachovu a za duše v očistci
So	22.	7.30	za + Františku Lysáčkovou (1. výročí), jejího + manžela Františka, + rodiče z obou stran, + sourozence a za dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu

Ne	23.	7.30	za + Karla a Anastázii Novákovy, + dceru Marii, syna Václava, zetě Vojtěcha a živou rodinu
		9.00	za + Josefa Lysáčka, Teodora Bolču, za duše v očistci a živou rodinu
		10.30	za farníky
Po	24.	7.30	za + Jiřinu a Miroslava Janáčovy a za živou rodinu
Út	25.	18.00	za + rodiče Trochtovy, + sourozence a + Marii Belhovou
St	26.	18.00	za + Stanislava Bačo (1. výročí), + rodiče Bačovy a Kolínkovy a za duše v očistci
Čt	27.	18.00	za + rodiče Kubišovy a Boží požehnání pro živou rodinu
Pá	28.	18.00	za + Annu a Aloise Vaculíkovy, + syna Stanislava a Boží požehnání pro rodinu
So	29.	7.30	za + manžele Machů a za duše v očistci

Ne	30.	7.30	za + rodiče Hlouchovy, + dceru Marii s manželem, za duše v očistci a pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
		9.00	za děti přistupující k 1. svatému přijímání a jejich rodiče
		11.00	za farníky
Po	31.	18.00	za živou a + rodinu Dittrichovu a Kvapilovu
Út	1.	18.00	za + rodinu Juřicovu, Pavlůskovu a za duše v očistci
St	2.	18.00	za + Josefa Kolínka, dva + bratry, rodiče z obou stran a za duše v očistci
Čt	3.	7.30	za + Jaroslava Macků, + rodiče a sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu
		18.00	za + syna Jiřího Šimoníka, Antonína Šimoníka, za + rodiče a rodinu Zimkovu
Pá	4.	7.30	za živé a + členy živého růžence
		18.00	za nemocné
So	5.	7.30	za + rodiče Serišovy a Zelinovy, všechny + z jejich rodin, za duše v očistci a ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu

Ne	6.	7.30	za + rodinu Strnkovu a Matúšů, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu s poděkováním za 35 let společného života
		10.00	za farníky
Po	7.	18.00	za + manžela Františka, + syna Františka, + rodinu Kolínkovu, + Josefa Tománka a za duše v očistci
Út	8.	18.00	za + rodinu Malachovu a Novákovu, za duše v očistci a požehnání pro živou rodinu
St	9.	18.00	za + prarodiče Holbovy a Hoškovy, jejich + děti, pomoc a ochranu Boží pro celou živou rodinu s poděkováním za dožití 50 let života
Čt	10.	18.00	za + rodiče Chuchmovy, jejich bratry a za živou rodinu
Pá	11.	7.30	za + rodiče Tomečkovy, + syna, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu a za duše v očistci
		18.00	za + Jana a Marii Surých, jejich rodiče a ochranu a pomoc Boží pro celou rodinu
So	12.	18.00	za + rodiče Bližňákovy, + zetě, + snachu, tři + vnuky, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu

Ne	13.	7.30	za dvoje + rodiče, + syna, dceru, za dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	za + rodiče Kostkovy, dvě + dcery, dva + syny, čtyři + vnuky, za duše v očistci a za živou rodinu
		15.00	za farníky
			za + rodiče Mackovy, + děti, vnuka Františka, + tchána Stanislava Lamačku, dceru Jarušku a za živou rodinu

Mše sv. v Sidonii

15.5. Za zemřelou Věru Kostkovu a rodiče z obou stran

22.5. Za zemřelé rodiče Kubíkovy a sourozence

29.5. Za Augustina Machů a Josefa Maryáše

12.6. Za rodiče Františka a Františku Švachovy

*Matko Boží
a matko naše
Mařia,
Křálovno Míru!
Přišla jsi k nám,
abys nás vědla k Bohu.*

*Vypřos nám
od Něho milost,
abychom Mu
podle Tvého příkladu
i my mohli něžen říči:*

*"Ať se mi staně
podle Tvého slova!",
ať také to uskutečnit.*

*Do Tvých rukou
vkládámě svoje ruce,*

*abys nás
skřžě tyto něsnážě
a obtížě
přivedla k Němu.*

*Skřžě Křista,
našeho Pána.*

